63ste Jaargang No. 5232 — DAGBLAD — Dinsdag 7 October 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Directeur F. J. M. Wijnekus, Hoofdredacteur Ad. Versney. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent vóor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Irak verzet zich tegen de verdeling van Palestina

Engeland zal zich niet uitspreken over de Palestijnse verdeling

Nieuwe communistische organisatie zal hoofdzakelijk de Verenigde Staten bestrijden

DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

De Arabische strijd tegen de voorgestelde verdeling van Palestina herleefd weer in het Palestina comité van de Uno toen de Minister van Buitenlandse Zaken van Irak het zionisme aanviel als een agressieve en kwaadaardige politieke beweging. Hij zeide, dat deze beweging veel op het nazisme geleek. Hij verklaarde, dat het zionisme niets te maken heeft met Palestina met uitzondering van het verlangen om in het Midden-Oosten door te dringen. Met gebruikmaking van Palestina als een poort volgt het zionisme dezelfde methoden van propaganda en dezelfde methode van agressie en infiltrering als het nazisme. Jamali deed eveneens een felle aanval op de Verenigde Staten, omdat zij zich bemoeien met de Palestijnse zaken. Hij zeide, dat deze tussenkomst even slecht is als de tussenkomst van de Sovjet-satellieten in Griekenland, die de Verenigde Staten trachten te stoppen. Jamali sprak de verwachting uit, dat de regering der Verenigde Staten maatregelen zal nemen om te beletten dat haar burgers geld, wapenen en schepen naar Palestina sturen om de vrede aldaar te verstoren door terreur en illegale immigratie. Ook moeten zij de scholen sluiten, die in de Verenigde Staten werden opgericht om de zionisten te onderzoeken in het voeren van een moderne oorlog en in het bedrijven van terroristische activiteiten. Een andere vertegenwoordiger van Irak, Nuri geheten, beschreef het plan om Palestina te verdelen als fantastisch en zeide, dat dit het probleem onmogelijk zou kunnen oplossen. De twee Irakese leiders spraken nadat het comité Juan Rivera gehoord had, die namens Panama een verdeling voorstond.

Reyes was het ook eens met het Joodse agentschap waar deze vraagt, dat het moderne Jeruzalem buiten de oude muren van de stad deel zal worden van de Joodse Staat en niet behoren zal bij het internationaal gebied van de stad Jerusalem.

Voor Uruguay sprak Enrique Fabregat, die zich uitsprak ten gunste van de verdeling van Palestina. Deze vertegenwoordiger ging dieper in op het leed der Joden en zeide, dat hij een voorstel zal indienen om 30.000 Joodse kinderen met hun ouders of voogden zo spoedig mogelijk in Palestina toe te laten. De winter nadert en het lot van deze Joodse kinderen rust op de verantwoordelijkheid van alle landen. Fabregat wees op de nieuwe steden, scholen, hospitalen en cultuurwerken, die de Joden in Palestina gebouwd hebben, terwijl de Arabieren alles bij het oude lieten.

COMMUNISTEN ZETTEN VERENIGDE ACTIE IN.

De Komintern herleeft.

De centraal Communistische partij van de Sovjet-Unie en haar aanhangers in acht Europese naties, hadden bekend gemaakt dat zij niet met de Verenigde Staten van Amerika zouden onderhandelen.

Dit program, om geen concessies te doen, werd afgekondigd in een manifest dat door de nieuwe Communistische organisatie werd vervaardigd.

Nadat de bladen in Moskou Zondag jl. deze bekendmaking hadden afgedrukt, hadden zij geen redactioneel commentaar hierop geleverd.

Dit manifest brengt alle communisten van 9 verschillende naties tot één gezamenlijk groep bijeen om tezamen een actie te voeren tegen het Marshall-plan, welk zij a.s „Amerikaans imperialisme" beschrijven.

De Communistische partijen van twee landen, die met het Marshall-plan meedoen, t.w. Frankrijk en Italië, hebben zich ook bij deze groep aangesloten.

Een zegsman van de Poolse regering deelde mede, dat de buitenlandse politiek van Polen onveranderd zal blijven en dat de verklaring der Communisten een zuivere „partij quaestie" was.

De woordvoerder van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Polen, verklaarde er niets van af te weten, vooraleer de bladen in Warschau het manifest hadden afgedrukt.

Hij verklaarde aan de journalisten het niet eens te zijn met de mening van enkele Amerikaanse autoriteiten, volgens welke deze Communistische actie een oorlogsverklaring zou omvatten.

De Poolse Socialisten, die zich in de politieke problemen, op één lijn plaatsen met de Communistische Arbeiders partij, werden verrast. Zij hadden totaal geen flauw vermoeden van deze bekendmaking. Hun eerste reactie was dat dit een nieuwe stap was in de richting om meer invloed te kunnen uitoefenen op de regeringsaangelegenheden en zodoende de Socialisten geleidelijk uit te sluiten.

De Poolse bronnen bewaren het geheim, waar de leiders van de 9 communistische partijen hebben vergaderd en waar het manifest is uitgegeven. Gemeld wordt nog dat de vergadering is gehouden in de laatste week van September in Beneden Silezië vermoedelijk in de plaats „Wroclaw", — vroeger Breslau, in het gebied dat Polen van Duitsland kreeg toegewezen.

Politieke waarnemers wisten te vertellen dat Belgrado de hoofdzetel wordt van het „Nieuwe informatie bureau" der communisten, daar het zo goed gelegen is. Weer andere waarnemers noemden deze organisatie een „nieuwe Komintern" en voorspelden grote resultaten.

COMMENTAAR DER BUITENLANDSE BLADEN.

Jack Smith seinde uit Londen dat de West-Europese regeringen en de meeste dagbladen als commentaar op de Communistische organisatie van mening waren dat dit een oppositie is van Rusland tegen het zg. „Amerikaanse imperialisme".

Een Britse autoriteit meldde dat het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken haar volle aandacht zal schenken aan deze bekendmaking en deze zaak in studie zal nemen. Een niet officiële instantie wist te vertellen dat de Britse regering een modus zocht, waarop zij een officiële klacht kan indienen.

De vraag alleen is bij wie de regering deze klacht moest indienen. Uit Boekarest bericht men, dat de commu-hebben aangesloten bij deze organisatie om bestand te zijn tegen de „imperialistische bedreiging met atoom bommen".

Een Franse zegsman zeide niet te zijn verrast door deze bekendmaking en noemde het zelfs een logische gevolg vanwege de splitsing tussen Oost en West.

Op het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen wist een zegsman mede te delen dat hij dit al lang geleden had ingezien, doch vreesde niet dat de communisten enig invloed zouden kunnen uitoefenen op de internationale situatie.

In 1943, bij de opheffing van de oude Komintern, zou Premier Stalin gezegd hebben, dat de communisten abusievelijk het woord „Komintern' gebruiken, daar de niet-Russische Communisten niet onder de bevelen staan van Moskou.

De meeste dagbladen in Londen hebben dit nieuws op de voorpagina geplaatst. Alleen het conservatief blad „Graphic" en het communistisch blad „Daily Worker" kwamen uit met een flinke opmaak.

In New York doen de geruchten de ronde dat Rusland voornemens is de Uno te liquideren.

Het Socialistisch dagblad „Le Peuple" dat in Brussel verschijnt kwam uit met de volgende vraag: „Hoe kan dit informatie bureau beter opereren dan Moskou tot heden gedaan heeft".

Alle bladen in Kopenhagen met uitzondering van het Communistisch blad „Og Folk", hadden dit bericht op de eerste pagina, gelijk de dagbladen in Rome het deden.

EX-KONING CAROL IN ROEMENIË.

De vroegere koning Carol van Roemenië kwam met zijn echtgenote te Lissabon aan. Zij kwamen met een Argentijnse schip en hadden bij zich 145 koffers, twee nieuwe automobielen, vijf honden en een kanariepietje. Carol leek veel ouder dan vijf jaren geleden toen hij Lissabon verliet om zich in Brazilië te vestigen. Het echtpaar werd op de kade verwelkomd door persoonlijke vrienden o.a. door de zwager van minister-president Salaear. De bagage werd door de douane niet geopend op last van de regering, die order gaf hem met de grootste mogelijke hoffelijkheid te ontvangen.

EEN ZWARTE DAG VOOR DE SCHEEPVAART.

Het Nederlands stoomschip Caribia is op weg naar de haven van Antwerpen op een mijn gelopen en ernstig beschadigd. Op eigen kracht heeft het schip nog de haven van Grenam kunnen bereiken.

Het Nederlands schip „Walenburg" is gisteren na een aanvaring met een Frans schip „Dornay" gezonken ter hoogte van Surgaronne. De slachtoffers, twaalf leden der bemanning, konden per trein de reis naar Nederland weer terugmaken.

het nieuws van vandaag

De regeringen en de pers der wereld houden zich uitvoerig bezig met de bespreking van het nieuwe informatiebureau te Belgrado. De Engelse regering, die eerst niets zeide, noemde hedenmorgen de instelling van dit bureau de herhaling van de Communistische Internationale. Het directe doel is voornamelijk de bestrijding van het Marshallplan. Het merkwaardige doet zich hierbij voor dat bijv. de Franse regering het Marshallplan aanvaard heeft, terwijl de partijleiders der communisten en hoge communistische ambtenaren, die mede moeten werken aan de uitvoering van dit plan, volgens de nieuwe communistische overeenstemming verplicht zijn dit plan te torpederen. Een regering, die prijs stelt op haar gezag, zal nu toch wel maatregelen moeten treffen om de gezagsondermijnende krachten in het eigen land te liquideren. Maar zal dit gebeuren? Zijn de wereldlijke gezagdragers van heden maar niet al te zaak acrobaten op het slappe koord, die het zo druk hebben met op het touwtje te blijven, dat zij geen enkel risico kunnen nemen? Het gezag is de speelbal geworden van de volksgunst en van eindeloos geknoei van mannetjes achter de touwtjes. In diepste grond heeft het gezag alle gezag verloren, omdat het zich los maakte van God en zijn grondslag zocht in het losse zand van menselijk gedoe. De gezagsdragers weten zich niet meer geschraagd door een hoger gezag, waaraan zij hun macht ontlenen. Zij ontlenen hun gezag aan degenen over wie zij gezag moeten oefenen en die hen knechten noemen en doen zijn. Daar het grootste deel der mensheid los geslagen is van iedere geestelijke verbondenheid, drijft ook het gezag rond op open zee in een wankel tobbetje. Het kan ieder ogenblik omslaan en dan is het weer een hoop gescharrel om er weer in te komen. De wereld leeft in een gezagscrisis met het gevolg dat er helemaal geen gezag meer is dan alleen aan de ene kant een eindeloze schakel van compromis en aan de andere kant de macht van de knuppel.

In de Uno werd weer gesproken over de Palestijnse quaestie door de vertegenwoordiger van Irak, die in felle bewoordingen zich kantte tegen de verdeling van Palestina. Hij vergeleek het zionisme met nazisme en vroeg zich af wat de Joden eigenlijk te maken hebben in Palestina. De Panamese vertegenwoordiger verklaarde zich voor de verdeling van Palestina en deed een beroep op de Uno om de Joodse kinderen van de ondergang te redden en ze naar Palestina te sturen voordat de winter aanbreekt. Een Brit — die het kan weten — zeide ten slotte, dat Engeland zich niet zal uitspreken over de verdeling van het Heilig Land, maar zijn troepen zo gauw mogelijk zal terugtrekken. De Britse leeuw heeft zwaar last van buikpijn. Curaçao zende jerba mampoeritoe.

Indonesie in de Uno

Het gevaar van het Russische voorstel

Het Indonesische vraagstuk is e dusdanige belangrijke zet in het ingewikkeld schaakspel van internationale tegenstellingen en positiebepalingen, dat men de internationale belangstelling voor deze zaak in dit licht moet zien. En zeer zeker ziet Amerika — en in zeker opzicht ook Rusland, hoewel gedreven door andere motieven — dit vraagstuk als een internationaal probleem en niet als een specifiek Nederlandse aangelegenheid.

Het is goed, indien we ons dit realiseren. Want het waren de Amerikanen, die in de Veiligheidsraad het Belgisch voorstel torpedeerden, waarin sprake was om de Indonesische quaestie aan het oordeel te onderwerpen van het Internationaal Hof te 's-Gravenhage. Het Hof immers had dan moeten uitmaken of de Indonesische quaestie wel tot competentie behoorde van de Veiligheidsraad.

Dit is nu niet geschied en de Veiligheidsraad zal zich nu over deze zaak te beraden hebben. Als niet onbelangrijk mogen wij terzijde schuiven, dat Rusland, die gisteren eiste dat de Nederlandse troepen achter de demarcatielijnen teruggetrokken zouden worden, hier een hoogconjunctuur beleeft en sterk staat, daar het naast zijn satellietstaten ook nog verzekerd kan zijn van de Arabische Liga. Het ligt niet in de bedoeling, dat wij bij voorbaat reeds de stemmen gaan verdelen en af gaan leiden, welke landen ons zullen bijvallen indien het op stemming zou aankomen. Zelfs indien we zulks toch gingen doen, dan vrezen we, dat deze opmaking van de balans wel eens een negatief saldo te zien zal geven.

Sedert het acoord van Linggadjatti en het begin van de politionele maatregelen ter beveiliging van bevolking en eigendommen, zijn de toestanden nog meer toegespitst. Hoewel in feite geen officiële veldslagen geleverd worden, blijven de verliezen aan Nederlandse zijde sedert het uitvaardigen van de order „Staakt het vuren" stijgen en het is logisch, dat we ons met recht en rede gaan afvragen waar het prestige van het Nederlands gezag gebleven is, indien we ons dit alles maar laten welgevallen, daarbij de bevolking aan terreur en roverij prijsgevend.

Zelfs is het zo ver gekomen, dat de Chinese regering medegedeeld heeft dat het ernstig overweegt troepen te zenden naar Oost-Indië om de aldaar wonende onderdanen te beschermen tegen het onverantwoordelijk optreden van de Republikeinse ongeregelde troepen, die in de bevrijding van hun vaderland, slechts de tactiek van de verschroeide aarde kunnen toepassen.

Bij herhaling hebben wij horen beweren, zowel aan Indonesische als aan Amerikaanse zijde, dat de verhouding tussen de volkeren op de duur niet wordt bepaald door staatsrechtelijke overeenkomsten, doch in de allereerste plaats door de feitelijk gelijkgerichte materiële en culturele belangen. Wij zouden op deze uitlating slechts gunstig kunnen reageren, want er wordt hiermede iets beweerd, waarnaar wij immer gestreefd hebben. Maar indien blijkt dat de tegenpartij de afspraken niet kan nakomen, dan verliest elke gemaakte afspraak veel van haar kracht. Maar er is nog een andere ijuaestie. Wij hebben eens gezegd, dat de Uno een organisatie is, die, gebaseerd op stellingen voor tweeërlei uitleg vatbaar, veel van haar prestige heeft ingeboet, veelal omdat haar beslissingen zo zonderling en door oppurtiniteits overwegingen ingegeven, aan de kleinere broeders worden opgelegd. Geen enkel lid der Verenigde Naties, en zeker niet de Grote Mogendheden, die evenwel bescherming kunnen vinden in haar veto-recht willen, zolang wij nog niet aan een werkelijke democratische wereldregering en rechtsorde toezijn, internationale inmenging in hun interne zaken. Echter met de voor Nederland getroffen gedragslijn ten aanzien van het Indonesisch geschil, is men bezig een precedent te scheppen, dat zich elk ogenblik kan keren tegen ieder der leden afzonderlijk.

Wij weten nu ook wel dat de uitspraken in de Veiligheidsraad meer door wrevel van en over deze gang van zaken in Oost-Indië ingegeven zijn, dan door gezond verstand. Maar men diene te bedenken, dat aannemen van het Russisch voorstel, waarin geëist wordt dat de Nederlandse troepen achter de demarcatielijn worden teruggetrokken onherroepelijk ten gevolge heeft dat het leven van ontelbaren in gevaar zal komen en dat Nederland, die aansprakelijk is voor dit gebiedsdeel daarvoor de verantwoordelijkheid niet kan dragen. Afgezien nog van het feit, dat hier groot onrecht staat te geschieden tegenover een land, dat getoond heeft de Koninklijke beloften van 6 December 1942 ernstig te willen nakomen.

De vaart op een rustige zee vraagt van de roerganger minder, dan die op een woelige. Woelig water sluit het bereiken van de haven van bestemming niet uit, als de koers maar bekend is en van tijd tot tijd kan worden afgelezen. Welnu, het kompas van de Uno vertoent nare afwijkingen, meestal naar Russische zijde.

RUSSISCH SCHIP IN DE HAVEN.

In de Curaçaose haven bevindt zich momenteel het Russische schip "Lermontov'. Naar wij menen te weten, is dit het eerste Russische schip, dat na de oorlog onze haven binnenloopt.

Geef Curacao Dollars

Lapmiddelen niet gewenst

Staten beraadslagen in ijltempo

Op verzoek van de statenleden dr. P. Maal, E. Jonkheer, E. A. Römer en J. A. de Jongh zijn de Staten in een bijzondere spoedzitting bijeengekomen ter bespreking van het dollarvraagstuk.

Aan het eind van deze bijeenkomst besloot de vergadering een telegram naar de Minister van Financiën te zenden, waarin men zich solidair verklaarde met het door de Curaçaose Bank ingenomen standpunt geen ponden verder meer ter betaling aan te nemen en met klem aangedrongen werd op losmaking van Curaçao uit het „Sterlingfront."

Het vraagstuk was ongetwijfeld belangrijk genoeg, doch de publieke tribune vertoonde een lege gaping en het publiek, dat altijd zo intens kon medeleven met het gebeuren achter de deftige groene tafels, bestond slechts uit zegge en schrijve één man, nl. de officier van Justitie W. G. de Haseth. De voorzitter, W. R. Plantz opende de vergadering om 5.20 uur en ging onmiddellijk over tot het enige punt van de agenda, nl. het verzenden van een telegram naar de Minister van Overzeese gebiedsdelen in verband met de huidige dollar-crisis.

Het was de heer E. Jonckheer, die als enige spreker een vurig pleidooi hield om aan de bestaande toestand een eind te maken en aandrong op definitieve beslissingen.

Hij sprak daarbij als volgt:

Deze vergadering is bijeengeroepen i.v.m. de ernstige toestand, waarin dit staatsdeel zich thans geplaatst ziet ten opzichte van normale dollarvoorziening.

Met groot genoegen heb ik kennis genomen van het telegram, dat door de K.v.K. aan de Minister van Financiën is gestuurd.

Ik meen, namens het gehele Statencollege te mogen zeggen, dat ook wij de door de Directie van de Curaçaose Bank ingenomen houding ten zeerste toejuichen.

Het stopzetten van betalingen in Curaçaose guldens in ruil voor Pondsterling is het enigste middel, dat Curaçao nog in handen heeft, om een oplossing van deze, voor het gebiedsdeel uiterst ongezonde toestand, te forceren.

Ik wil even memoreren, dat deze zaak die meer dan eens de volle aandacht van de Staten heeft gehad, weer niet lang geleden onderwerp van uitvoerige besprekingen is geweest, en dat de Directie van de Cur. Bank indertijd door de Staten is uitgenodigd om dit college omstandig hieromtrent in te lichten.

Reeds op deze gelegenheid werd door de Staten aangedrongen om over te gaan tot het stopzetten van het verder ontvangen van ponden.

De Directie van de Curaçaose Bank heeft toen voorgesteld om nog te trachten door besprekingen in Nederland deze zaak in het reine te brengen.

De hiervoor uitgezonden Commissie bereikte onder de toen bestaande omstandigheden betrekkelijke gunstige resultaten.

Echter was onze vreugde van korte duur, doordat Engeland kort daarop bekend maakte, dat de ponden niet meer „convertible" zouden zijn.

Wederom staan wij voor ernstige problemen, weer staat Curaçao voor het grote probleem: hoe aan dollars te komen om onze importen, die voor het grootste gedeelte uit dollarlanden zijn, te dekken.

Zoals ik reeds heb opgemerkt, heeft de Curaçaose Bank, die de ernst van deze toestand volkomen inziet, de enige beslissing genomen dat ons nog ten dienste staat om een zekere ontwrichting van onze monetaire positie te voorkomen.

Door te weigeren, aldus ging spr. verder, ponden te ontvangen in ruil voor Curaçaose guldens, omzeilt de Curaçaose Bank een groot gevaar.

Elk pond dat nog wordt toegevoegd aan ons reeds te grote pondensaldo, betekent voor onze monetaire positie en economie een ramp.

Ofschoon men nu op dit moment niet aan den lijve de betekenis van dit alles voelt, zal dit niet kunnen uitblijven, want reeds zijn de importen sterk geremd en een logisch gevolg hiervan zal zijn, dat wij een groot tekort in de toekomst tegemoet kunnen zien.

Concluderende wil ik opmerken, dat wij al het mogelijke moeten doen om aan deee onhoudbare toestand een einde te maken. Wij moeten zorgen in de eerste plaats dat onder geen voorwaarden ons Ponden saldo wordt vergroot en voorts dat aan deze onzekere toestand een einde wordt gemaakt. Nu moeten er maatregelen getroffen worden om deze zaak nu eens definitief te regelen: wij kunnen niet meer volstaan met een gedeeltelijke oplossing van ons probleem, wij kunnen niet meer tevreden zijn met lapmiddelen, maandelijkse tegemoetkomingen van ad 1.300.000 dollars.

Onder geen voorwaarden moeten wij bereid zijn terug te gaan naar de onhoudbare toestand, welke wij gedurende de oorlogsjaren terwille van een gemeenschappelijke zaak hebben getolereerd. Curaçao verricht diensten en moet hiervoor betaald worden met een valuta, waarvoor het levensmiddelen en andere essentiële levensbehoeften kan kopen. Door onze geografische ligging zijn wij voor een groot deel aangewezen op dollar-landen, zodat voor deze dienstverlening wij dan ook in dollars of een hiermee gelijkstaand valuta moet worden betaald.

In dit verband, aldus besloot E. Jonckheer zijn betoog, wil ik voorstellen om een telegram aan de Minister van Overzeese Gebiedsdelen te versturen, waarin duidelijk tot uiting komt:

1o, dat de Staten van Curaçao volkomen instemmen met het besluit van de Curaçaose Bank en de door de Deviezen-Commissie getroffen maatregelen ten volle onderschrijft.

2o, dat wij onder geen voorwaarde ons sterling saldo kunnen vergroten en Curaçaose guldens alleen tegen dollars of daaraan gelijkstaande valuta's kunnen worden gefourneerd.

3o, dat het Staatsdeel onmiddellijk uit de Nederlands-Engels monetaire overeenkomst moet worden gelicht.

Hierna trokken de Statenleden zich terug om te beraadslagen. Na een goed kwartier bezetten de Statenleden weer hun zetels en besloten werd het volgende telegram te verzenden. Bij de Curaçaose Bank werd een afschrift van het telegram gedeponeerd.

Staten van Curaçao wensen hierbij Uwe Excellentie in kennis te stellen, dat zij tenvolle instemmen met het door de Curaçaose Bank genomen besluit en de Deviezencommissie getroffen maatregelen, waardoor een toename pondensaldo uitgesloten stop. Thans heersend gebrek aan dollars ontwricht handel en industrie en zal binnenkort bedenkelijke politieke en economische gevolgen hebben waarvoor dit college de verantwoordelijkheid niet kan aanvaarden stop. Aangezien statendeel tot heden slechts nadeel ondervonden heeft van tussen Nederland en Engeland gesloten monetaire overeenkomsten, wensen zij Uwe Excellentie er met klem op te wijzen dat enige bevredigende oplossing voor dit staatsdeel gezocht moet worden in de algehele losmaking van Curaçao uit Sterlingbloc.

Jaarbeurs comité opgericht

Huisvesting moeilijk probleem

Reeds publiceerden wij in onze courant een uitvoerig verslag, waarin sprake was van het initiatief dat de heer L. Posner genomen heeft om op Aruba, ter gelegenheid van het regeringsjubileum van H.M. de Koningin, een jaarbeurs te doen houden. Inmiddels heeft in het Sociedad Bolivariana onder voorzitterschap van de initiatief-nemer, de heer L. Posner, een vergadering plaats gevonden. Deze vergadering werd onder meer bijgewoond door de vertegenwoordigers van overheid en handel, alsmede door de militaire commandant, Kapitein IJskes.

De voorzitter opende de vergadering en herinnerde aan een vergadering, die in hotel „American" te Amsterdam gehouden is. De aanwezigen, aldus de voorzitter, waren enthousiast en zij verwachten zowel voor Aruba als voor Nederland niets dan goeds in de nationale en economische zin des woords. Hierna zette spr. het doel uiteen van het houden van deze jaarbeurs, in concreto komt dit neer op.

Het bevorderen van de groot Nederlandse gedachte, samenwerking tussen dit gebiedsdeel en Nederland, het beter bekend maken van Nederlandse producten in Zuid-Amerika, een waardige viering van het 50-jarig jubileum van H.M. de Koningin, bekendmaking van onze jonge plaatselijke industrieën, zowel hier als op Curaçao b.v. zijn olie maatschappijen, zijn scheepswerven en dokken van combinatie Pietteriji Nederhorst, de likeurstokerijen enen de rijstpellerijen van de firma Wessanen, de pas opgerichte zeepindustrie op Parera Curaçao, onze andere kleine industrieën, die hier verder zijn en nog opgericht kunnen worden.

Het doel van deze vergadering nu door mij belegd als voorzitter van de vereniging van handelaren in Aruba, is om u gezamenlijk voor dit plan te winnen en welke enige grootse plannen zijn voor de economische welvaart van Aruba, sedert de vestiging van de olie maatschappijen op dit eiland.

Spr. verzocht de vergadering een comité te benoemen, indien voor zijn plan voldoende belangstelling mocht bestaan. Te oordeen naar de verschillende opmerkingen, vragen enz. blijkt wel dat de belangstelling er is, doch alleen door nauwe samenwerking met overheids- en particuliere bedrijven, zowel op Aruba als op Curaçao, is het grootste plan om tot stichting van een jaarbeurs te komen, te verwezenlijken.

Het bestuur van de Sociedad Bolivariana toonde zich bij monde van zijn voorzitter, de heer C. Marchena, bereid clubgebouw en terreinen voor dit doel af te staan.

Op voorstel van enkele sprekers zal de Lago Oil en de A.P.M. gevraagd worden hun medewerking te verlenen, want alleen deze medewerking zal het huisvestingsprobeem tot een oplossing kunnen brengen. Uit de vergadering werd een Centraal Comité gevormd, bestaande uit 10 leden, welke weer zijn onderverdeeld is 5 subcomité's, zoals een huisvestings, propaganda en financiële commissie. Bij acclamatie werd de heer L. Posner tot algemeen voorzitter gekozen van dit centrale comité.

De volgende vergadering wordt op 9 October gehouden, waar men verder over de organisatie enz. zal uitwijden.

Voorts vernemen wij nog dat het in de bedoeling ligt om ter gelegenheid van de jaarbeurs, die ten minste 14 dagen zal duren, een postzegel uit te geven, welke natuurlijk philatelistische waarde zal vertegenwoordigen. Bij deze zo belangrijke vergadering tekenen wij het volgende nog aan.

De directe voordelen aan een jaarbeurs verbonden — wij betoogden het reeds. — is vooral gelegen in het feit dat Aruba het middelpunt van de Nederlandse Handel op ZuidAmerika zal worden. Bovendien zal de Nederlandse handel en industrie dus gemakkelijk haar producten in deze landen kunnen importeren.

Wij weten het, de problemen waarmede men te kampen heeft zijn legio, vooral het huisvestingsvraagstuk speelt hierbij een grote rol.

Wij spreken echter het vertrouwen uit, dat het bestuur in deze huidige samenstelling alle moeilijkheden ten spijt, haar doel zal weten te bereiken. Zulks tot belang voor onze gehele West, en in het bijzonder voor Aruba.

Wereldnieuws

ENGELAND EN DE PALESTIJNSE QUAESTIE.

Welingelichte Britse kringen zeiden, dat de Britse regering de besprekingen bespoedigt om een datum vast te stellen voor de terugtrekking der troepen uit Palestina. Deze quaestie wordt met grote haast bestudeerd door Britse autoriteiten in Londen en door Britse administratieve en militaire leiders in Palestina. De datum van de terugtrekking kan bekend gemaakt worden voor het einde van de zitting der Algemene Vergadering. De Britten zullen verder geen enkele verklaring meer afleggen betreffende het Palestijnse probleem, Engeland zal geen officieel standpunt bepalen ten aanzien van de verdeling van het Heilig Land.

HET IS VOOR DE VREDE.

Luigi Longo, vice-president van de Italiaanse communistische Partij en vertegenwoordiger op de communistische conferentie te Warschau, zeide in een persgesprek aan het communistische informatiebureau een toekomstige oorlog tegenhoudt. Hij ontkende, dat de oprichting van het bureau de herleving betekent van de Komintern. De conferentie gaf openlijk toe, dat de ontbinding van de Komintern nog steeds beantwoordt aan de eisen van de huidige situatie en er is nog geen reden om dit te herzien.

TWEEDE BIJEENKOMST.

Het lot der ex-Italiaanse kolonïen wordt beslist.

De vertegenwoordigers der vier grote mogendheden zijn Maandag jl. voor de tweede maal bijeengekomen ter behandeling van punt 6 van de agenda welk punt is aangebracht door de Britse vertegenwoordiger Sir Noel Charles, en verband houdt met de Italiaanse koloniën.

Georgi Zarubin, de Sovjetvertegenwoordiger, vroeg aan de voorzitter om als eerste spreker het woord te mogen voeren, daar hij alleen zijn goedkeuring aan de Britse agenda, welke Vrijdag aan de orde was, tot Maandag had uitgesteld.

Het Britse voorstel hield in, dat de vertegenwoordigers zouden beslissen, welke van de ex-Italiaanse koloniën, wier lot beslist zou worden, t.w. Erithrea, Somaliland, Cyrenaica of Tripolitania, het eerst door de onderzoekingscommissie zou worden bezocht en met welk opdracht dit geschieden zou.

STAKING OPGEHEVEN.

De staking in het Italiaans hospitaal te Rosario, Argentinië's tweede stad, werd Maandag opgeheven, nadat de stakers een salarisverhoging werd toegewezen. Ook voor de employee's kwamen betere sociale toestanden. Zij die een loon genoten boven de 200 peso's kregen een toelage van 20 peso's per maand, terwijl zij die een lagere salaris hadden dan 200 pesos een opslag kregen van 15% van hun oude loon. Dit stemde de werklieden tevreden en men hervatte het werk.

Zwakke punten voor Ruslands positie

Onzekerheid omgeeft overdracht der leidersmacht

Amerikaanse tactiek van stelselmatige tegendruk

Het bijna klassieke Amerikaanse driemaandelijkse tijdschrift voor buitenlandse politiek „Foreign Affais", heeft in zijn Juli-nummer een studie over „de achtergronden van de houding der Sovjets" gepubliceerd, die meer dan gewone aandacht verdient. Terwijl het blad steeds een korte biografie van de in ieder nummer vertegenwoordigde schrijvers pleegt te bieden, is de schrijver van dit artikel enkel een „X". Men kan zeker zijn, dat het blad dit privilege van anonimiteit niet aan de eerste de beste heeft verleend. De inhoud van het artikel, een voorzichtige maar snijdende analyse van de achtergronden van het Sovjetregime en de daaruit voortvloeiende politiek, gevolgd door een schets van de lijnen, die een doelmatige tegenweer moet volgen, en een aanduiding van wat de uitslag kan zijn, wekt de indruk van een rapport en een program. Arthur Krock, een zeer serieus politiek medewerker van de „New York Times", heeft niet geschroomd dit artikel een sleutel te noemen tot hoe men op de top in Washington het Russische vraagstuk ziet, aldus De Tijd.

Het merkwaardigste van het artikel is wellicht de nadruk, die het legt op de zwakheden van het Russische regime. Tot nu toe was de Sovjet-propaganda alléén die het kapitalistische Westen behandelde als iemand in het laatste stadium van een ongeneeslijke kwaal reddeloos spartelend aan een afgrondrand, onherroepelijk veroordeeld door de poendits van het historisch materialisme en rijp om terechtgesteld te worden door het recht -voor-zich-uit - marcherende proletariaat. Van de kant van het Westen daarentegen werd het onbeleefd geacht, de gezondheid van de Sovjet-beer in de conversatie te betrekken, en zulks maakte het gesprek vaak pijnlijk eenzijdig. Het is misschien karakteristiek, dat juist van Amerikaanse zijde nu de tegenvraag komt: hoe is het met jouw bloeddruk, Brother?

Dictatuur doel op zichzelf.

Niet, dat dit artikel zulk een losse taal spreekt. Het eerste hoofdstuk is een overzicht van de communistische ideologie en haar stelling, dat het kapitalistisch stelsel door zijn eigen gebreken tot de ondergang gedoemd is en dat die ondergang plaats heeft door oorlog en revolutie. „Opgemerkt moet worden, dat niet werd aangenomen, dat het kapitalisme zou ondergaan zonder proletarische revolutie Een eindstoot van een revolutionnaire beweging van het proletariaat was nodig om het wrakke stelsel omver te werpen". Verder stelt de schrijver in het licht, dat de Sovjet-ideologie zich veel meer heeft bezig gehouden met de ondergang van het kapitalisme dan met de opbouw van een nieuw stelsel; de ideeën daaromtrent zijn vaag gebleven. Daarentegen concentreerde de aandacht zich op de opbouw en handhaving van de dictatuur, die uit de revolutie van een kleine minderheid was opgekomen. Deze dictatuur is feitelijk een doel op zichzelf geworden, en de gehele structuur van de maatschappij is opgeofferd aan haar macht. Geen enkel maatschappelijk organisme mocht bestaan. „Buiten de communistische partij mocht de Russische samenleving geen elementen van vastheid hebben. Er mochten geen vormen van menselijke activiteit en vereniging zijn, tenzij beheerst door de partij. Alleen de partij mocht een structuur hebben. Al het andere moest een amorphe massa zijn". En ook binnen de partij werd dit stelsel doorgevoerd.

De druk van deze dictatuur was alleen te rechtvaardigen door de aanwezigheid van een onverzoenlijke oppositie, nl. die van het kapitalisme. Toen dit in het binnenland was uitgeroeid (voor zover men iets uitroeien kan) kon alleen de bedreiging vanwege de buitenwereld die rechtvaardiging leveren. „Er is bewijs te over", aldus de schrijver, „dat de nadruk, welke Moskou legt op de bedreiging, die de Sovjetmaatschappij van buiten haar grenzen tegemoet treedt, niet berust op de werkelijkheid van een buitenlands antagonisme, maar op de noodzakelijkheid om de handhaving van het dictatoriaal gezag in het binnenland te verklaren".

„Op heden werkt het grootste deel van de structuur der Sovjetmacht aan de vervolmaking van de dictatuur en aan de handhaving van de opvatting dat Rusland in staat van beleg verkeert". „Zoals de zaken nu staan, kunnen de regeerders er niet meer aan denken, afstand te doen van deze onderdrukkingsorganen. De zucht naar absolute macht, nu dertig jaar lang vervolgd, heeft inwendig, evenals uitwendig, haar eigen reactie teweeg gebracht. De excessen van het politie-apparaat hebben de potentiële oppositie tegen het regime opgeblazen tot iets veel groters en gevaarlijkers dan zij gonnen". Maar het minst van alkon zijn vóór die excessen beles kunnen de regeerders afstand doen van de fictie der buitenlandse bedreiging waarmee de handhaving van de dictatoriale macht is verdedigd.

Deze fictie is immers in de Sovjet-philosophie geheiligd door de excessen zelf welke reeds in haar naam zijn begaan; **zij is in de structuur van het Sovjet-denken** veranderd met ketenen die veel sterker zijn dan die van de ideologie alleen".

De gevolgen van deze aan een machtspositie gekoppelde ideologie worden in het tweede hoofdstuk geschetst.

De tegenstelling tussen de Sovjets en de kapitalistische buitenwereld is een volstrekte voorstelling. „Dit betekent, dat van Russische zijde nooit oprecht kan worden aangenomen, dat er een gemeenschappelijkheid van doelstelling is tussen de Sovjet-Unie en de mogendheden die als kapitalistisch worden beschouwd Indien de Sovjet-regering, bij gelegenheid haar handtekening zet onder documenten, die het tegendeel schijnen aan te duiden, moet zulks beschouwd worden als een tactische manoeuvre die geoorloofd is in het verkeer met de (eerloze) vijand, en men moet het opvatten in de geest van caveat emptor (het risico is voor de koper). Hieruit komen vele van de verschijnselen voort, die wij storend vinden in de wijze waarop het Kremlin zijn buitenlandse politiek voert: de achterhoudendheid, het gebrek aan frankheid, de dubbelhartigheid, de achterdocht en de fundamentele onvriendelijkheid van bedoeling. Deze verschijnselen zijn voor afzienbare toekomst blijvend."

Onfeilbaarheid van het Kremlin.

Een tweede punt, dat het gezag van de Sovjet-diplomatie beheerst, is de onfeilbaarheid van het Kremlin en de absolute partij-discipline, die daarmee samengaat. De leider is vrij op ieder gewenst ogenblik een stelling te lanceren, die om tactische redenen gewenst voorkomt, en dat is dan voor het ogenblik absolute waarheid, omdat het de „logica der geschiedenis" is. „Deze factoren", aldus X, „geven aan het gehele ondergeschikte apparaat van de Sovjetmacht een onschokbare hardnekkigheid en standvastigheid in zijn oriëntatie, die willekeurig kan worden veranderd door het Kremlin, maar door niemand anders". „De individuen, die deze machine uitmaken, zijn niet vatbaar voor argumenten of redenen, die hen van de buitenzijde bereiken. Hun gehele opleiding heeft ze geleerd de gladde overtuigingskracht van de buitenwereld te wantrouwen en te verdisconteren".

Daar staat tegenover, dat het Kremlin, als de gelovige, geen haast heeft, en de absolute discipline stelt het in staat, tegenslagen zonder prestige-verlies te incasseren. „Deze overwegingen zo besluit de schrijver, „maken het verkeer met de Sovjetdiplomatie tegelijk gemakkelijker en moeilijker dan met die van individuele agressieve leiders als Napoleon en Hitler. Van de ene kant is zij gevoeliger voor de kracht van de tegenstander en meer bereid, op afzonderlijke sectoren van het diplomatieke front te wijken, wanneer zij voelt dat die kracht te sterk is. Van de andere kant kan zij niet gemakkelijk verslagen of ontmoedigd worden door een enkele overwinning aan de zijde van haar tegenstanders. En het volhardend geduld, waarmee zij bezield is, betekent, dat zij met effectief kan worden weerstreefd door verstrooide handelingen die de invallen van het ogenblik van het democratische gevoelen vertegenwoordigen, maar alleen door een weldoordachte langzicht-politiek van Ruslands tegenstanders, een politiek die niet minder vast in haar doelstelling en niet minder gevarieerd en vindingrijk in haar toepassing is dan die van de Sovjet-Unie zelf".

Na verklaard te hebben, dat dit heel iets anders is dan een gesticulerende flinkdoenerij of dreigende aantasting van het prestige, vat de schrijver dezelfde gedachte nog eens in andere woorden:

„De Sovjet-druk tegen de vrije instellingen van de Westerse wereld is iets, dat tegengehouden kan worden door de vaardige en waakzame aanwending van tegendruk op een reeks van voortdurend wisselende geografische en politieke punten, overeenkomstig de verschuivingen en manoeuvres van de Sovjet-politiek. Hij kan niet met woorden of tovermiddelen uit de wereld gewerkt worden. De Russen rekenen op een wedstrijd van onbeperkte duur".

„Veronderstel", zo vervolgt de schrijver, „dat de Westerse wereld de kracht en de vaardigheid vindt, de Sovjet-macht over een periode van vijftien jaar tegen te houden. Wat betekent dat voor Rusland zelf"?

En dan volgt een analyse van de zwakke punten in Ruslands stelsel en positie.

De economische ontwikkeling van Sovjet-Rusland is geforceerd met enorme kosten aan mensenlevens en menselijk gevoel en energie, met dwangarbeid op fantastische schaal. Daarbij heeft de oorlog een verschrikkelijke verwoesting en uitputting gebracht. Tengevolge daarvan is de bevolking „physiek en geestelijk vermoeid", gedesillusioneerd en sceptisch. Er zijn grenzen aan haar physiek en psychisch houdingsvermogen, die ook een dictatuur niet verzetten kan. De jonge generatie is weliswaar talrijk, maar het staat nog te bezien wat het effect van dictatuur en oorlog, waaronder zij is opgegroeid, op haar prestatievermogen zal zijn.

Partijleven bevroren.

Daarbij komt, dat de economische ontwikkeling, hoewel norm van afmetingen, uiterst ongeregeld en ongelijkmatig is, en dat zij niet is samengegaan met de vereiste technische cultuur, zodat de productie slordig en de slijtage enorm moet zijn. „Het is moeilijk te zien hoe deze gebreken op korte termijn kunnen worden goedgemaakt door een vermoeide en neerslachtige bevolking, grotendeels werkend onder de schaduw van vrees en dwang. En zolang zij niet zijn goedgemaakt, zal Rusland economisch een trefbare en in zekere zin machteloze natie blijven, die wel haar enthousiaste kan exporteren en de vreemdsoortige bekoring uitstralen van haar primitieve politieke vitaliteit, maar niet in staat is, achter deze exportartikelen de werkelijke bewijzen van materiële macht en welvaart te zetten".

Wat het politieke leven betreft, wordt Ruslands bestel overschaduwd door de onzekerheid, die de overdracht van de leidersmacht omgeeft. Twaalf jaren waren nodig om de opvolging van Lenin door Stalin te consolideren; zij kostte millioenen levens en schokte de staat tot in zijn grondvesten. Voor de toekomst is dit een gevaarlijk vraagteken.

Daarbij komt, dat het partijleven zelf bevroren geraakt is. Het algemene congres der Sovjet-Unie is in acht jaren niet bijeen geweest; in die tijd is, mede door de verliezen in de oorlog, misschien de helft uit nieuwe leden komen te bestaan, zonder dat de leiding vernieuwd is. Overal ter wereld heeft men na de oorlog wijzigingen in het politieke bestel gezien; zijn dezelfde krachten ook in Rusland niet werkzaam? Indien echter binnen de partij onenigheid zou ontstaan, zijn de gevolgen daarvan niet te overzien: „Want, zoals wij hebben gezien, is de Sovjetmacht slechts een korst, die een amorphe massa menselijke wezens verbergt, onder wie geen onafhankelijke organische structuur wordt geduld".

De conclusie uit dit alles luidt, dat „de Verenigde Staten met redelijk vertrouwen kunnen treden in een politiek van stevig tegenhouden, die de Russen met onveranderlijke tegenkracht tegemoet treedt op ieder punt waar zij tekenen geven de belangen van een vreedzame en stabiele wereld aan te tasten".

Maar daarmee is de strekking van de Amerikaanse politiek niet uitgeput. „Het is voor de V.S. zeker mogelijk door hun handelen de inwendige ontwikkeling te beïnvloeden, zowel binnen Rusland zelf als in de internationale communistische beweging, waardoor de Russische politiek voor een groot deel bepaald wordt". Dit komt vooral neer op de vraag, in welke mate de V.S. aan de volken van de wereld de indruk kunnen geven van een land, dat weet wat het wil, dat met succes de problemen van zijn innerlijk bestaan en van zijn verantwoordelijkheid als wereldmacht ter hand neemt, en dat een geestelijke vitaliteit heeft, die zich kan handhaven tussen de grote ideologische stromingen van deze tijd".

Amerika, zo zou men dit slotbetoog kunnen samenvatten, behoeft de Sovjet-Unie niet te overwinnen; het behoeft alleen zich zelf op zijn best te zijn.

En dit merkwaardige artikel besluit met een gedachte, die ook het formaat van de auteur aanduidt: de nadenkende waarnemer heeft reden dankbaar te zijn voor de uitdaging van het Kremlin, gericht tot de Amerikaanse maatschappij; „door deze onverzoenlijke uitdaging heeft de Voorzienigheid de gehele veiligheid van het Amerikaanse volk als natie er van afhankelijk gemaakt, dat het zijn krachten verzamelt en de verantwoordelijkheid van het zedelijke en politieke leiderschap aanvaardt dat de historie duidelijk bedoelt het te laten dragen".

HET VRAAGSTUK DE OORLOGSWEZEN VERFILMD.

Eén der gevolgen van ieder oorlog is het vraagstuk der oorlogswezen. Zeer zeker wanneer het zulke totalitaire verschrikkingen betreft als de twee laatste wereldoorlogen.

Natuurlijk kent Amerika, waar van duizenden zonen op de slagvelden bleven, dit probleem ook.

En... Hollywood zou Hollywood niet zijn, wanneer het rond dit probleem geen film opbouwde.

In 1945 maakte Paramount de film „To Each His Own". De volgende vragen, die ook te onzent niet vreemd zijn, worden in „To Each His Own" belicht.

Moet een jonge oorlogsweduwe hertrouwen?

Zo ja, moet het kind dan door de tweede vader geadopteerd worden?

Indien het kind geadopteerd wordt, moet het dan later met zijn ware identiteit geconfronteerd worden?

Achter deze ogenschijnlijk droge vragen zit een heel brok menselijke tragiek, waarvan ons de camera vertelt onder de vaardige regie van Mitchell Leisen.

De hoofdrol in deze film die ons een blik geeft op het lijden in twee oorlogen — ook in Amerika, vertolkt niemand minder dan Olivia de Havilland.

Het is John Lund, die een prachtige dubbelrol in dit verhaal speelt, en hierbij een zeer veelbelovend filmdebuut maakt.

Lund is een veelzijdig talent. Vele shortstories van zijn hand verschenen in talloze Amerikaanse magazins. Later schreef hij ook enige serie's radio-hoorspelen en kwam tenslotte bij de staf van de televisie uitzendingen der C.B.C. (Central Broadcasting System).

Enige jaren geleden werd hij door een Broadway toneel... als acteur aangezocht. Lund nam dit aanbod aan en oogstte opmerkelijke successen. Zijn vertolking der hoofdrol in „The Hasty Heart" trok zo de aandacht der Paramount, dat men hem direct een contract aanbood en de hoofdrol gaf als tegenspeler van Olivia de Havilland in „To Each His Own". Zoals wij reeds mededeelden, kreeg Olivia de Havilland voor haar vertolking in „To Each His Own" de Academy Award 1946.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Heldorado" 7 en 9 uur.

ROXY: „Mademoiselle Fifi" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „La Reina del Tropico" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 12 October as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord-Groot Kwartier, tel. 5172.

APOTHEKEN: Avonddiensten tot met 10 October as, worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein 6, tel. 2400; Botica del Pueblo (Otrabanda) Bredestraat 82, tel. 2218.

SCHEEPSBERICHTEN.

6 October.

Edg. D. Williams van Aruba; Cottica van La Guayra; Edg. D. Williams naar Sta. Marta; Suecia van Antwerpen; Samwerf van Middelsburg; Talvez naar Pto. Cabelo; J. Godoy van Havana; Agamemnon van New York.

CUROM:

Dinsdag: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operamuziek; 20.00 Nieuws; 20.15 Gev. operettemuziek; 20.45 Tropical Soul; 21.30 De wereld schrijft: 21.35 Schemeruurtje; 21.5' Nieuws.

Woensdag: 12.00 Programma-overz. 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Master's Music Room.

Wereldnieuws

VOOR EEN VRIJE PERS.

Mevrouw de weduwe Roosevelt zeide in het sociale comité van de Uno, waar het voorstel van Rusland besproken wordt om de agenda te veranderen van de in 1948 te houden wereldconferentie over de vrijheid van de pers, dat onze pers fouten heeft. Over het geheel genomen echter is de pers vrij. Wij voelen de voordelen van deze pers, die een onder toezicht staande pers ten volle overtreft. De gecontroleerde pers is als een ei, indien een gedeelte er van bedorven is dan is het hele ei bedorven. Mevrouw Roosevelt zeide, dat de vertegenwoordigers der Verenigde Staten sympathiek staan tegenover het idee dat de oorlogshitserij en het totalitairisme moeten worden opgeruimd. Het Russische voorstel ziet echter deze campagne als een directe strijd tegen de pers en hiermede kan zij het niet eens zijn. De voornaamste functie van de pers is immers feiten en inlichtingen te verzamelen en te verspreiden zonder enige belemmering.

TADASHIGE TER DOOD VEROORDEELD.

Het Nederlands militair gerechtshof te Pontianak veroordeelde de Japanse vice-admiraal Daigo Tadashige ter dood, omdat hij toestemming gaf om in 1940 honderd inboorlingen af te slachten.

Getuigen verklaarden, dat op zijn bevel de slachtoffers werden onthoofd door Japanse soldaten, die soms drie of viermaal moesten toeslaan om een hoofd te scheiden van het lichaam. De andere slachtoffers werden gedwongen toe te zien, totdat hun beurt gekomen was.

INDONESISCHE PERS OVER U.S.A.

De pers van de Indonesische Republiek neemt een minder vriendelijke houding aan ten aanzien van de Verenigde Staten. 'Rajat' schreef dezer dagen, dat men niet verbaasd moet zijn indien de Noordamerikanen een dezer dagen verklaren, dat Nederland de meest vooruitstrevende democratische politiek in Indonesië heeft gevolgd. 'Merdeka' schrijft, dat het de Amerikaanse werkzaamheid in alle opzicht erkent maar niet in politiek en in diplomatie. 'Berita Indonesia' vreest, dat, wanneer het driemogendheden-comité aan het werk gaat, de invloed der Verenigde Staten in Indonesië binnenkort heel duidelijk merkbaar zal zijn.

GOUDEN ZWAARD VOOR GENERAAL EISENHOWER.

Naar het Ministerie van Buitenlandse Zaken mededeelde, werd het gouden Erezwaard, dat Generaal Eisenhower van H.M. Koningin Wilhelmina zal ontvangen als een bewijs van dank voor de bevrijding van Nederland, per K.L.M. van Amsterdam naar New York vervoerd. Het zwaard zal binnenkort aan Generaal Eisenhower worden overhandigd door Mr. E. N. van Kleffens, Nederlands Gezant te Washington.

DE SALAMANDERMAN.

Onlangs stapte op Schiphol uit het K.L.M.-vliegtuig uit New York een Amerikaan, die men aan zijn „southern accent" en zijn hoed met brede rand gemakkelijk als een Texasser kon herkennen.

De volgende morgen vroeg reeds verscheen hij weer op Schiphol, ditmaal om in de Skymaster naar Batavia te stappen. Het was niemand minder dan Hugh Lee Patton, „'s Werelds grootste vuurbestrijder", die zo snel mogelijk van zijn woonplaats Houston in Texas naar Zuid-Sumatra reisde, waar twee grote oliebronnen in brand stonden, de Pendopo 133 en de Pendopo 117.

De thans 58-jarige Patton heeft zijn bijnaam te danken aan het feit, dat hij in de 30 jaren, dat hij zijn ongewoon beroep uitoefent, reeds 175 oliebronnen heeft weten te blussen.

Hij maakt daartoe gebruik van een ingenieuze, door hem zelf ontworpen uitvinding en is bij het blussen gehuld in een asbestpak. Hij slaagde erin de Pendopo-branden, die reeds 3 weken woedden, in 2 dagen te blussen. Volgens zijn eigen zeggen gaat het meestal vlugger! Maar dit was een moeilijke opdracht, aangezien explosieve stoffen waren gebruikt, om de bronnen in brand te steken.

Dat zijn werk lang niet ongevaarlijk is, blijkt uit het feit, dat bij het blussen van een oliebrand in Louisana in 1938 door een plotselinge explosie zijn broer gedood werd en hij zelf zijn rechterarm verloor.

Thans is „The salamanderman", zoals hij in Amerika wordt genoemd, weer terug op zijn farm in Houston, waar hij zich aan zijn andere liefhebberij, de verzorging van zijn 100 stuks vee, wijdt, totdat een der grote oliemaatschappijen weer een beroep op zijn bluscapaciteiten zal doen.

VACCINE VOOR EGYPTE.

Dezer dagen werd in Nederland een hulp-actie ingesteld ter bestrijding ener cholera-epidemie in Egypte. Als gevolg van deze actie werden gedurende de afgelopen week 4000 cm_3 vaccine per KLM-vliegtuig naar Caïro gezonden. Het grootste gedeelte bestond uit zg. tetra-vaccine, die ook tegen paratyphus wordt gebruikt.

De genoemde hoeveelheid werd geschonken door de medische afdeling der KLM en vormt het grootste gedeelte van haar aanwezige cholera-vaccine.

De „Constellation „Holland-Michigan", die op 11 Augustus j.l. de beroemde vlucht maakte naar de stad Holland Michigan, die haar eeuwfeest vierde, vervoerde op 30 September jl. voldoende vaccine om 40.000 personen van een injectie te voorzien, van Rome naar Caïro.

Derde Aanvullende Begroting 1947

Het voorlopig verslag

Uitbreiding Personeel een gevaar.

Verscheidene leden merkten op, dat op deze suppletoire begroting gelden voor uitbreiding van personeel worden aangevraagd tot een bedrag van bijna *f* 439.000,—, welk bedrag nog verhoogd dient te worden met kinder- en duurtetoeslagen, waardoor in het totaal op ruim *f* 600.000,— zal komen te staan. In verband hiermede brachten zij naar voren, dat weliswaar de geldelijke toestand van dit Staatsdeel voor het ogenblik geen reden tot bezorgdheid geeft, doch niemand kan zeggen — en allerminst in het huidig tijdsgewricht — of dit over enkele jaren nog het geval zal zijn. Te eer bestaat reden tot bijzondere voorzichtigheid te deze opzichte, omdat de welvaart van Curaçao in feite afhankelijk is van slechts zeer enkele bronnen van inkomst. Met het oog hierop zijn zij van oordeel, dat, wil men niet de kans lopen, datgene, wat thans opgebouwd wordt, weer te moeten afbreken, in het algemeen als regel dient te worden aangenomen om slechts in zodanige gevallen over te gaan tot het treffen van maatregelen, welke verhoging van uitgaven medebrengen, waarin niet alleen de wenselijkheid doch ook bepaald de onvermijdelijkheid daarvan vaststaat.

Enkele leden zouden gaarne van het Bestuur willen vernemen of er binnenkort een nog groter tekort aan leidingwater verwacht moet worden.

Momenteel wordt de waterleiding op verschillende uren van de dag afgesloten, daar bijkbaar de waterwinning niet in een voldoend tempo kan geschieden om de behoeften te bevredigen. Deze leden verzochten daarom het Bestuur dringend maatregelen te willen nemen, zo nodig door aanschaffing van zeewaterdistillatie-inrichtingen.

Ook verzochten zij de mogelijkheid te bestuderen om de riolen in de stad met zeewater door te spoelen, opdat een einde gemaakt kan worden aan opstoppingen in die riolen, welke in verschillende buurten oorzaak zijn van een onaangename lucht.

Grondwater.

Een lid wees in het bijzonder op het grote ongemak van de afsluiting van de waterleiding voor ziekenhuizen en hotels. Dit lid bepleitte voorts het treffen van wettelijke maatregelen ter instandhouding en opvoering van het grondwaterpeil op Curaçao. De olieindustrie, de landswatervoorzieningsdienst en andere industrieën moeten naar de mening van dit lid gedwongen worden minder water aan de bodem te onttrekken, waardoor de landbouw en de veeteelt — de basis-economie van elk land — beter kunnen worden bevorderd. Het zelfde lid vroeg voorts of reeds plannen ontworpen zijn voor herbebossching en waterconservering en zo ja, in welk stadium deze verkeren. Hierbij aansluitend wenste dit lid een kapverbod voor bomen ingesteld te zien.

Gouvernements Verzekeringsbank.

Enige leden bepleitten de oprichting van een gouvernements-verzekeringsbank. Zij wezen er op, dat een groot deel van de werkzaamheden van de ongevallen- en ziekteregeling reeds door het gouvernement van Curaçao wordt verricht, t.w. de controle door het Departement Sociale- en Economische Zaken en de inning van premies door den Gouvernements Ontvanger. Het is volgens deze leden slechts een kleine stap om ook de administratieve werkzaamheden, welke thans door een particuliere onderneming worden verricht, over te nemen. Enige jaren geleden is dit voorstel reeds aan het Bestuur gedaan, doch van Bestuurszijde werd er op toen gewezen, dat door oorlogsomstandigheden geen geschikt personeel te verkrijgen was om die werkzaamheden uit te voeren. Deze bezwaren zijn thans weggevallen.

Voorts werd er op gewezen, dat de gouvernementsverzekeringen in de laatste jaren aanzienlijk uitgebreid zijn geworden door uitkeringen over een langeren termijn te doen plaats hebben, terwijl verzekeringsplicht voor hogere loonklassen werd ingesteld. De omvang der totale werkzaamheden zijn volgens deze leden dus zodanig gegroeid, dat een verzekeringsbank reden van bestaan heeft. Zij waren van mening, dat momenteel een winstgevend gouvernements-bedrijf kan worden gesticht, zodat zelfs tot premieverlaging zal kunnen worden overgegaan.

Enige andere leden, die zich met het voorstel tot de oprichting van een verzekeringsbank konden verenigen, verzochten het Bestuur ook plannen te willen opmaken voor verzekeringen van ambtenaren bij ziekten en ongevallen, waarvoor zij een bepaald gedeelte van hun salaris als premie zullen moeten betalen. Eventueel zou het gouvernement een tegemoetkoming in de kosten van dit bedrijf kunnen geven. Op deze wijze kan misschien een besparing worden verkregen op de gelden, die het gouvernement thans als een tegemoetkoming uitkeert aan ambtenaren bij ziekte en ongevallen.

Ook niet-ambtenaren zijn mensen.

Andere leden zouden dit plan gaarne uitgebreid zien tot personen buiten het ambtenarenkorps. Naar hun mening dient het gouvernement niet alleen voor de ambtenaren doch voor de gehele gemeenschap te zorgen.

Vergunningsverordening niet juist.

Opgemerkt werd, dat in de huidige vergunningsverordening een grote leemte bestaat. Een bierhuis in de buitendistricten betaalt bv. evenveel als en bierhuis in het stadsdistrict, t.w. *f*. 20.— per maand. Een koffiehuis in het stadsdistrict betaalt aan vergunningsrechten *f* 40.— per maand, terwijl de prijs hiervoor in de buitendistricten *f* 6.— per maand is. Uit deze tarieven blijkt, dat er een volkomen onbillijke toestand heerst in de buitendistricten, daar een koffiehuis, dat alle soorten alcoholische dranken mag verkopen een aanmerkelijk lager tarief betaalt dan een bierhuis, dat alleen de zwak-alcoholische dranken mag verkopen.

Het is zeer noodzakelijk, dat de Vergunningsverordening 1908 door een nieuwe vervangen wordt.

Een ontwerp-verordening tot wijziging en aanvulling is reeds in het zittingsjaar 1938-1939 aanhangig gemaakt en is onderwerp geweest van uitvoerige schriftelijke gedachtenwisseling tussen Bestuur en Staten. Het laatste stuk betreffende deze materie was het voorlopig verslag op het gewijzigd ontwerp, dd. 11 Maart 1943 (1942—1943—50).

De Vestiging van Ondernemingen.

Enkele leden vestigden de aandacht van het Bestuur op de landsverordening van den 1sten April 1946, houdende bepalingen betreffende de vestiging van ondernemingen, waarin een bedrijf wordt uitgeoefend (P.B. 1946 no. 43). Het bepaalde in artikel 16 van deze verordening nl. dat aan de zaken die geen vergunning behoeven aan te vragen, een vergunning als bedoeld in artikel 2 moet worden uitgereikt, is, voorzover bekend, nimmer tenuitvoergelegd. Het gevolg hiervan is, dat de bedoeling van de wetgever te dezen niet tot zijn recht komt.

Bij de opening van het zittingsjaar 1947-1948 van de Staten is o.m. medegedeeld, dat de indiening van een nieuw ontwerp-landingsverordening inzake vestiging van ondernemingen in Curaçao in overweging is. Het is bekend, dat de bepalingen van de ter zake bestaande landsverordening niet nageleefd worden. Indien zulks het gevolg is van practische bezwaren, welke bij de hantering ervan ondervonden worden dan is het de plicht van het gouvernement ten spoedigste met nieuwe voorstellen te komen.

Handel van de Venezolaanse barken.

Enkele leden wezen op het handel drijven van de bemanningen van de Venezolaanse barkjes, die niet alleen de door hen aangevoerde goederen verkopen, maar ook op de locale markt artikelen inslaan en vervolgens distribueren. Hierdoor wordt een onbillijke concurrentie aan de gevestigde handelszaken aangedaan, welke zaken niet alleen hogere vaste lasten hebben, o.a. de belastingen, maar ook gebonden zijn aan de voorschriften van de Winkelsluitingsverordening.

De N.I.G.M.

Onder verwijzing naar het medegedeeld in de memorie van antwoord op de begroting 1948 inzake nieuwe tarieven van de N.I.G.M., werd gevraagd, wanneer die tarieven tegemoet gezien kunnen worden. Verscheidene leden vroegen zich af of lanzamerhand **niet de tijd gekomen** is om van dit bedrijf een overheidsbedrijf te maken. Gaarne zouden zij hieromtrent de opinie van het Bestuur vernemen. In dit verband vroegen enkele leden hoe het staat met de electriciteitsvoorziening op Aruba. De toestand is daar onhoudbaar. Men meent te weten, handeling is met den huidigen concessionaris en zou gaarne vernemen hoe ter zake de stand van zaken is.

Verscheidene leden vroegen, onder verwijzing naar hetgeen bij vorige gelegenheden opgemerkt is, wanneer de Aruba-standplaatstoelage eindelijk teruggenomen zal worden.

Het vuil hoopt zich op.

Enkele leden vestigden de aandacht van het Bestuur op den reinigingsdienst, die in de laatste tijd de vuilophaalafdeling ingekrompen heeft, althans de vuilniswagens komen minder vaak lngs de huizen. Het gevolg hiervan is, dat het vuil zich ophoopt, wat niet alleen een last betekent voor de mensen, maar ook uit hygienisch oogpunt afkeuring verdient.

Zuikertuintje

Men vroeg ook, of de plannen tot inrichting van het Zuikertuintje tot een park met een kinderspeeltuin reeds vasten vorm hebben gekregen. Enige jaren geleden is toestemming gegeven tot aankoop, nadat het Bestuur medegedeeld had, dat genoemde grond voor dat doeleinde zou worden gebruikt. Men vernam voorts gaarne, wat van bestuurszijde gedaan wordt om de bomen in het Zuikertuintje in leven te houden.

Tevreden over de „Blue Peter".

Onder uitspreking van hun tevredenheid over de aankoop van de „Blue Peter" voor de onderlinge verbinding der Bovenwindse eilanden vernamen enige leden gaarne welke pogingen gedaan worden om een behoorlijke scheepsverbinding te krijgen tussen de eBneden- en Bovenwindse eilanden. Het is dezen leden bekend, dat in de afge open jaren verschillende schepen voor dit doel aangeboden zijn, dosh, dat door meningsverschil der deskundigen, die over een eventuele aankoop advies uit moesten brengen, nimmer een resultaat is bereikt.

Deze leden vreesden daarom, dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de economische opheffing der drie Bovenwindse eilanden. Nogmaals wensten zij in dit verband het Bestuur te wijzen op de suggesties, cermeld in het rapport van de commissie uit de Staten, die in Januari j.l. de Bovenwindse eilanden heeft bezocht.

Zouden gaarne willen weten...

Enkele leden zouden gaarne ingelicht worden, welke gebouwen in eigendom van Curaçao en op Hato gelegen, door de K.L.M. worden gebruikt, met opgave van de huur per gebouw. Ook zouden zij een opgave willen ontvangen van de ruimten in het Stationsgebouw op Hato, die door de luchtvaartmaatschappijen gebruikt wrden met vermelding der betreffende huursommen.

Dezelde leden aan het woord wilden ook gaarne weten welke goederen, toebehorend aan Curaçao, door de Rijkstroepen overgenomen werden of hun ter beschikking gesteld en tot welk bedrag.

De Politie.

Enkele leden zouden gaarne van het Bestuur willen vernemen, waarom afgeweken is van de bepalingen der dienstvoorschriften voor het personeel van het Korps Militaire Politietroepen op Curaçao, meer in het bijzonder de bepaling vermeld op blz. 99 sub e, die inhoudt, dat een politiemilitair minstens 2 jaar 1s infanterist 1ste klasse in Curaçao of als marechaussee in Nederland moet hebben gediend, voordat hij tot het afleggen van het examen van brigadier bij de Militaire Politietroepen kan worden toegelaten.

De in Mei 1946 uitgekomen leden van de Militaire Politietroepen eijn reeds nagenoeg alle gepromoveerd tot brigadier. Naar vernomen, worden ook reeds enkelen toegelatentot het examen voor sergeant. Deze toelating wijkt af van de bepaling vermeld op blz. 106 sub e van evengenoemde dienstvoorschriften, welke inhoudt, dat men minstens 4 jaar als brigadier moet hebben gediend, alvorens voor bevordering tot sergeant in aanmerking te komen.

In verband met het vooraanstaande merkten enkele leden op, dat, indien de mededelingen van bovenbedoelde leden juist zouden zijn, it onbillijk is tegenover het personeel der Burgerpolitie, dat bij de eerstkomende reorganisatie der Politie in Curaçao ten achter zou komen te staan bij de Politie Militairen, die in een dergelijk korten tijd zulk een promotie maken, daar de bedoelde reorganisatie gelijkstelling tussen beide korpsen beoogt.

Discriminatie.

De leden, zojuist aan het woord, wezen er op, dat het Bestuur discriminatie tussen de in Nederland en Curaçao geborenen in de hand werkt, daar 5 landskinderen, die in de maand Februari 1935 zich opgaven voor den dienst bij de militaire politie alhier, daarna de volledige opleiding voor brigadier in Nederland en hier genoten, nog niet in de gelegenheid gesteld zijn het examen voor sergeant af te leggen.

Indien het Bestuur op vorengeschetste wijze handelt, merkten deze leden op, dan behoeft het geen verwondering te baren, dat landskinderen zich niet meer voor opleiding bij de politie willen opgeven.

De telefoon op Aruba.

Enige leden vroegen hoe ver men met de automatisering van de telefoon op Aruba gevorderd is. Wanneer kan verwacht worden, dat dit werk gereed komt?

Naar verluidt, zou nu reeds vaststaan, dat de schakelborden, die voor Oranjestad en San Nicolaas opgesteld worden, te klein zijn om alle aansluitingen tot sand tte brengen.

Enige eden achten het onverantwoord.

Enkele leden wensten op te merken, dat zij het onverantwoord achten hun steun aan deze begroting te geven, waardoor de bedragen in handen gesteld worden van het tegenwoordige bestuur, in welks beleid eij absoluut geen vertrouwen hebben en dat geen verantwoording schuldig is. Met perwondering hebben zij gemerkt, dat de Nederlandse Regering, die geacht moet worden op de hoogte te zijn van de hier bestaande grieven tegen het tegenwoordig bestuur van Curaçao, geen stappen heeft genomen om een verbetering in deze toestand te brengen.

Italie in het donkere woud

Eindeloos wachten in de haven van Genua

Elke dag kost 1000 dollars

Bevolking arm en berooid.

Op het Amerikaanse Libertyschip, de Steffen Kearny, in de haven van Genua ontmoette ik vijf Nederlandse paters Franciscanen en een broeder uit Weert, op weg naar China. Hun avonturen zijn een goede voorbereiding voor hun missiewerk in het stormachtige, roze Zuid-Chansi. In Februari waren zij reeds op een andere boot in Genua geweest. Zij was echter in de haven ontploft; de paters waren met enige moeite gered, hun bezittingen waren gedeeltelijk verloren gegaan in de brand, gedeeltelijk gestolen door de vingervlugge havendieven.

Terug naar Nederland, waar zij dank zij een brief van onze goede consul te Genua, de heer Droogendijk, textielpunten kregen om een nieuwe uitrusting in te slaan. Nu zaten zij weer in Genua, op het achterdek van het Liberty-schip. Achter hun hoofden zag ik enkele geweldige flessen zoutzuur. Een week geleden zou het schip reeds vertrokken zijn, maar het kon niet gelost worden. De kapitein vloekte; elke dag gingen hierdoor een dikke duizend dollar naar de haaien. De passagiers van de boot beklaagden zich over de onveiligheid in de haven. 's Nachts te voren waren van een schip in de buurt, dat goed werd bewaakt, acht ton suiker gestolen, aldus de Vskrkanlo EokRi-dlrRA AA de Volkskrant.

Onredelijk lang...

De haven van Genua is Italië's hoop, zoals Rotterdam onze hoop is. Maar de avonturen van de paters en hun schepen zijn een illustratie van de moeilijkheden, die de vreemde schepen wachten. „Het is hier een grote smeerlapperij", drukte de kranige kapitein van de „Grootekerk", die de hele oorlog de gevaarlijkste oceaanroutes heeft bevaren, het uit. Hij was nu met het Libertyschip, dat hij in Seattle had gehaald, op weg naar Australië en had ook te lang gewacht.

„De belangrijkste klacht over de haven van Genua", zegt een rapport van de Amerikaanse Kamer van Koophandel, „is, dat de schepen onredelijk lang blijven liggen voordat zij gelost of geladen kunnen worden". Er schijnt volgens een Nederlands deskundige, vertegenwoordiger van een scheepvaartmaatschappij, wel een weg te zijn om snel geholpen te worden. „Geef dertigduizend lire aan de juiste persoon en je boot is in drie dagen weg". Maar soms is het moeilijk de juiste persoon te vinden en het is moeilijker te bewijzen, dat deze dingen gebeuren.

Vernielde haven.

Genua's haven heeft veel geleden. Nog altijd liggen er schepen, die door de Duitsers tot zinken zijn gebracht. De kaden werden opgeblazen, vele kranen vernield; van de 3000 lichters zijn er nog 260 over. Spoorwagens ontbreken om de goederen naar het achterland te brengen. De Zwitsers, die hier hun koopvaardijvloot hebben ondergebracht, zenden zelf wagons, waar de grondstoffen voor Turijn en Milaan moeten soms maanden in de magazijnen worden ondergebracht. Zodoende zitten er op het ogenblik in de vemen van Genua meer katoen, wol en huiden dan er ooit in de geschiedenis van de haven zijn geweest.

Er wordt wel gewerkt. De kranen zijn hersteld, de kaden weer opgebouwd en de beroemde vuurtoren is gelukkig nooit verwoest. Maar de regering heeft zich al te weinig van Genua aangetrokken; de haven heeft zelfs niet het nodige ontvangen voor de allernoodzakelijkste reparaties. Het particulier initiatief heeft haar gered en daardoor is een voortdurende vooruitgang mogelijk geweest. De Nederlandse consul Droogendijk, die vele kapiteins spreekt en alle klachten te horen krijgt, en die van deze stad houdt, vreest, dat de haven van Marseille een geduchte concurrent van Genua zal worden.

Ruïnes.

Maar Genua is geen dode stad. Veel heeft zij geleden in de oorlog. De hoge gebouwen langs de haven vertonen de spo[ren] duizenden kogels en grana[ten] de Engelse vloot heeft af[gevuurd] voordat zij in April 1945 [de ha]ven binnenvoer. Als men [van] de haven naar boven kijk[t] de terrassen met hun [...] bruine, lichtgroene, blauw[e] rode huizen, begrijpt me[n] hoe 700.000 mensen in ee[n] gelijke kleine ruimte kunne[n] nen. Soms heeft een gezin [...] volkomen ruïne zich een [...] tot woning ingericht: he[t] bestaat uit een paar platge[...] benzinevaten. Stenen of pl[...] vervangen de ruiten. Maa[r] steeds klept in 's werelds [...] beursgebouw, Sint George[...] klok, die de Staten van Ho[lland] in de zestiende eeuw aan de[...] schonken.

In de nauwe straatjes he[...] de granaten voor het eerst [...] eeuwen zon gebracht. So[...] een der hoge huurkazernes [...] gereten en het zonlicht schij[nt] op de straatstenen, op de [...] kinderen, op de eindeloz[e] kraampjes der zwarte hande[l].

Maar de bommen hebbe[n] bijna elke kerk vernield, be[...] de San Lorenzo, de grote k[athe]draal. Een bom van 500 kil[o] door het dak, maar ont[...] niet. De brave mensen va[n Ge]nua brengen de vreemdeling[...] de kerk om de plaatse te [...] waar het „wonder" gebeur[de] waar nu de gedemonteerde [...] staat opgesteld in haar ge[...] loze woestheid.

Whisky en w[...]

Geen stad telt zoveel bars [en] wijnhandels als deze. Straa[t na] straat in de „carruggi", is [ge]vuld met volle likeurzaken, [af]gewisseld met winkels, waar [...] te ham en dorstverwekke[nde] gorgonzoa-kaas wordt verko[cht]. Hier wordt de gehele dag [...] geschonken. De Engelse mat[roos] drinkt hier de whisky, die z[...] zaam is in de haven van Lon[den] en de Fransman de wijn, die [in] het eigen land streng is gera[nt]soeneerd.

Alleen de Amerikaan vin[dt] hier weinig wat hij niet in [zijn] vaderland kan krijgen. Hij is [...] grote leverancier. Het is een [ge]luk voor de barkeepers en [de] zwarte pieten van Genua, dat [de] alomtegenwoordige Amerikan[en] een oogje hebben op de hav[en] van Genua en dat zij zeker [op] economisch gebied de Monro[e-]leer zijn vergeten. Zij becor[...] reren Europa in Europa en [...] men met vele schepen. De in[wo]ners van Genua, de oudste [...] nuezen en de duizenden, die in [de] enge straatjes een duister ve[...] den trachten te vergeten of [...] pen, dat de politie niet zal [...] gen het te ontdekken, gaan [...] Amerikaanse boten te geme[...] gewapend met camera's, verre[...] kers en horloges.

Voordat de schepen geme[erd] zijn hebben de matrozen hun s[i]garetten, hun chocolade en b[is]cuits, hun oude legerdekens [...] hun ondergoed reeds geruild.

Wie het allemaal koopt, is m[ij] een raadsel gebleven. Ik he[b] soms een kwartier ang naar ee[n] der kraampjes met tabakswar[en] gekeken, maar geen sigaret gi[ng] weg, geen Nederlandse Fif[ty] Fifty of een Amerikaanse Che[s]terfield. Er was niemand o[m] pijptabak voor een gulden p[...] ons te kopen en niemand tel[de] vijf gulden voor een half po[nd] cacao neer.

Straatarm[...]

Genua is arm. De havenarbe[i]ders zijn de best betaalde bevo[l]kingsgroep in deze stad. Zij ver[...] dienen soms ruim driehonder[d] gulden per maand. Maar zij ko[...] pen hun sigaretten van de matro[...] zen, goedkoper dan in de car[...] ruggi. De intellectuelen en [...] ambtenaren komen wel eens [in] havenstraatjes, maar alleen o[m] wat zwart brood te kopen e[n] soms een pond spaghetti. Je zie[t] ze vaker in de boekwinkels rond[...] snuffelen om de nieuwe werke[n] uit Engeland en Amerika te be[...] kijken; niet om ze te kopen, want [dat] hun magere beurs permitteert d[at] niet. Alle schrijvers in Itali[ë] hebben het hard. Slechts de me[...] moires van Clara Petacci worde[n] goed verkocht, niet echter de [...] boeken van schrijvers, waaro[p] Italië trots gaat.

De stad is fel links. De burge[...] meester is een communist; de ge[...] meenteraad telt 32 communisten, 20 socialisten, 17 christelijk-de[...] mocraten en een paar liberalen, republikeinen en qualunsuisten, fascisten zoals zij genoemd wor[...] den. Maar in de San Lorenzo trok een onafgebroken stoet, de hele dag lang, langs het lichaam van Sint Catharina, patrones der philosophen, dat daar voor een week was ten toon gesteld.

DE WEERSPANNIGE KABRIET, DE HALSSTARRIGE ADAMSON EN HET STOKKIE.